·ꝯ· 10.

Qz q̄dam q̄siuit ꝯsiliū adiuuācis.

Quidā cū a diciis suis ī morte īplorassz auxilium
n̄ possz ab eis hr̄e r(esp)n̄su ait. O fallaces dicie
toto corde vos amaui ꝫ honoraui ꝫ ī tanta necītate positꝰ
ꝯsilii l' auxilii aliq̄d a vob hr̄e nō possū. pate estis me de
sere ꝫ nō voltis me sequi. Ego dimittam vos ꝫ huius dcis
stati distribuit oīa paupibz. Q° fc̄o felici obitu recedens ab
hoc seculo migrauit vt c̄dit ad dnm iesū xpm. c̄ ē honor ꝫ g.
Filius cuidam nobil' // Qz q̄dā pp timore mortis ingressꝰ ē.
videns ī t̄ra mori tā iuuenes q̄ senes intrauit claustrum
ꝫ ibi remansit. pr̄ v° eꝰ p(ro)geitu illū ꝫ solū huit natus
ad claustrū venit vt illud destrueret vl' saltē filiū rehaberet
Cui puer ille obuiꝰ veniēs dix. pr̄ ī t̄ra tua pessima ꝯsue
tudo ē. q̄ si auferes tecū pmptꝰ rediuem. Cui pr̄. Que
ē illa ꝯsuetudo. At ille. q̄ intra tua oēs tā iuuenes q̄
senes īdifferent moriunt. Hac sapiā pueri a pr̄e audita ꝯpū
ctꝰ ē ꝫ cū puo suo in eodē claustro remansit eisdē fr̄ibꝰ
ꝯsentiens que huerat vniusa. // De rege q̄ timebat mor
Legit q̄ q̄dā rex cū q̄dā tp̄e fecissz magnū ꝯuiuiū tē.
suis militibz ꝯtristatꝰ ē valde vn̄ mirati omes ad in
vicem dixunt. Que nā cā ꝯmocionis accidit regi. Quod
senciens fr̄ eiꝰ venit ad regē inq̄rens q̄ eet cā q̄ ꝯtra
solitū morē in tm̄ ꝯtristaret. Q' r(espo)ndit. Cras dicā t' ꝫ stati
vocauit buccinatores ꝫ fec an domū illiꝰ buccinare illos
ꝫ postea illū cape ꝫ poni in carcerem. Erat aut̄ mos
ī illa p(at)ria q̄ an domū illius corisabat q̄ reꝰ fuit mortis.
In crastina h° fecit fr̄em suū an ipm nudū p(er)thi fecit q̄
cca illū poni iiii enses an ret' ꝫ ad vtraq latꝰ qua
tuor ꝫ gladiatores fec asisci q̄ q̄ eent interfectores illius
hijs itaq̄ dispositis fecit choreas cca illū duce ꝫ ludos
multos exerce. Tūc dix rex fr̄i suo. q̄re ꝫ tu nō gau